

לודמיר

מקושרים לצדיק מאז ועד היום

להפצת משנתו ותורתו הבהירה של
הרה"ק רבי שלמה מקארלין זי"ע
סיפורים ותולדותיו, ותולדות זרעו אחריו

סמוך לציון הרב הקדוש
רבי שלמה מקרלין זצוק"ל הי"ד

גליון 11

פרשת וישב תשפ"א

שבוע של חיים

מתורתו בנושא השבוע

פרשת השבוע

וישלח יהודה את גדי העזים ביד רעהו העדולמי, וגו' (בראשית ל"ח)
"ממין מקאצק בשם הרבי רבי בונם זצ"ל זי"ע, שלאדם צריך שיהיה חבר טוב שיכול לספר לו הכל. וכפי שמצינו אצל יהודה שהיה לו חבר טוב כמו חירה, שיכול היה לספר לו ענין כזה. רבי שלמה מקארלין זצ"ל זי"ע, כשהיה בא לרבי, היה תמיד משתדל להראות את חסרונותיו, כדי שהרבי יתקן אותו. ולא כפי שנוהגים החסידים, שכשבים לרבותיהם משתדלים בדיוק להיפך. להראות שהם בסדר, שהם בני תורה ויראי שמים, ואילו את הרע הם מסתירים".

(כ"ק ה"בית ישראל" מגור, י"ט כסלו תשל"ה בקו"פ. מתוך הספר "קול מבשר" - מכון תורת שמחה).

ויעזוב בגדו בידה גו'

בשם הרה"ק ר' שלמה זצוק"ל מקארלין, לשמור מאוד הפה, והעינים, והאזניים, ולא ימשול התאוה עליו, כי כל שהתאוה מושלת בו, הוא שוטה ולא חכם, כי החכם חמכתו שולטת על תאוותו אפילו בשעת מעשה.

(ספר הדרת קודש)

חנוכה

מרגלא בפומיה של רבינו הקדוש רבי שלמה מקארלין זצוק"ל: טוב נרות שעות לנר חנוכה, כי במקום שהם מדובקים בכותל נעשה רשימה בכותל לכל השנה, לא כן בשל שמן במנורה - אין נעשה רשימה. פעם אחת הדליק שמן במנורה ונעשה שריפה, ודלק הכותל מעט, ושמח, שנעשה רשימה בכותל לכל השנה, אף שהיה במנורה שאין דרכה להשאיר רשימה.

(שמע שלמה)

עצה לחיים

האיך מאירים את החשכות

א קינד האלט די הענטיל בא די אויגין און שרייט וואס איז אים פינסטער, נעם צו דאס הענטיל וועט דאך דיר זיין ליכטיג. אנדערע דריי זאכן דארף מען זיך יוא לערינען פון איין קינד: גיט זיין ליידיג קיין רגע, און תמיד בשמחה, און וואס ער וויל וויינט ער תיכף.

(- ילד משים את ידו על עיניו וצועק שחשוך לו, טול את ידך והרי יהיה לך אור! שלשה דברים אחרים צריכים כן ללמוד מילד: הוא אינו הולך בטל לרגע, הוא תמיד שרוי בשמחה, וכל מה שרוצה תיכף הוא בוכה ומבקש)

(קובץ דיבורים כתי")

מסכת חיים

תולדות חייו (יא)

ברוח הפארע

עוד גדולות ונצורות מסופר על כוחו הגדול של רבינו במלחמתו כנגד החיצוניים:
בכתבי ר"י שו"ב מובא מעשה על אותו "בעל שם" מאיסטנבול (היו בעלי שם שעסקו בקדושה והיו אשר להיפך, ר"ל, והם גרמו רעות רבות) שהיה עוסק בהשבעת החיצונים, ודרכו היה לפעול נפלאות על ידי כוחות הטומאה ר"ל. ויהי היום ויצא באיסטנבול שבטורקיה, ועשה דרך ארוכה מאד עד קרלין, כדי לראות את רבינו. הוא סיפר שהחיצונים ממאנים לעשות את רצונו, וטענתם היא כי הם מפחדים מאיש אחד אשר שמו "שלמה בן יוטא". שאלם האיש היכן מתגורר אותו אדם שהם כל כך יראים ממנו, והם ענו לו כי מושבו בקארלין. כך הגיע עד לקארלין מדרך ארוכה. אמר לו רבינו בזה הלשון: "ברוח פי", "מרוח פי שלי - מהפארע - (אדים) בורחים כמה אלפים פרסאות ויראים ממני".

בעשן הלולקא

יש המספרים זאת אחרת: אחד מתושבי קארלין הזדמן לאיסטנבול. פגש בו אותו 'בעל שם' ושאל אותו, האם מכיר הוא אדם המתגורר בקארלין ושמו "שלמה בן יוטא"?
ענהו הקרליני - וודאי שאני מכיר! אך אתם, מהיכן אתם מכירים אותו?
סיפר ה'בעל שם' כי ראה שהחיצונים התרבו מאד באיסטנבול, ובשאלם, מדוע זה כך, ענו לו, כי יש במדינת ליטא אחד, ושמו שלמה בן יוטא, והם מתיראים מאוד מפחדו. כשמעשן מהלולקא שלו הוא מפיל מהם לאלפים, ועל כן מוכרחים לברוח ממנו אלפים פרסאות.

עוד בהיותו בזלאטשוב

על התקופה בה שהה רבינו הקדוש בצל קדשו של הרה"ק רבי מיכל מזלאטשוב זי"ע מסופר המעשה דלהלן ממנה נראה גדול כוחו של רבינו הקדוש במלחמתו עם החיצוניים. כאשר כידוע באותם ימים היתה לחיצונים אחיזה בארץ ר"ל, באופן שגם אנשים מהשורה יכלו לחוש בזה. אלו הם כוחות רוחניים מהסטרא אחרא, מזיקים אשר עשו שמות ברוחניות ובגשמיות, והטילו את חיתתם על רבים. מלחמת הקדושה בטומאה התחוללה במלוא עוזה, והיה צורך בכוח של קדושה גדול ועצום כדי להתגבר עליהם. רבינו שימש במלחמה זו כחוד החנית. בדבקתו המתמדת בהשם יתברך, בנשמתו הגדולה והגבוהה ובהשגותיו הנשגבות והעילאיות יכול לצאת למלחמה נגדם ללא חת. הרה"ק רבי משה מקארברין זצוק"ל אמר שצדיקים אמרו עליו, שהמרכבה הטמאה היא בידו כביצה ביד גבור.

ויגרשם מן החדר

וכך סדר המעשה כפי המובא בכתבי ר"י פראגער. באותה העת ששה רבינו בזלאטשוב פינו עבורו, על פי ציווי רבי מיכל, חדר שהיה מוחזק למקום שאינו נקי, ואמרו שהחיצונים קבעו בו דירתם. אותו חדר היה סגור ומסוגר ולא היה בשימוש, כשהגיע מרן זי"ע למקום, הרגיש מיד בדבר אולם לא רצה לסרב לדור בדירה זו, משום שאין זה מדרך ארץ. אח"כ החל מרן זי"ע לפעול פעולותיו כדי לגרשם משם, והדבר נמשך עד השעה השניה לאחר חצות היום. כשהזמינו רבי מיכל לסעודת צהריים, ענה שאין לו פנאי לכך, ויכולים לאכול בלעדיו. המתין לו רבי מיכל, וכשסיים פעולותיו הגיע לסעודה ולא דבר מענין זה כלל.

האוהל על ציון הקדוש של הרה"ק רבי יחיאל מיכל מזלאטשוב זיע"א
עיירה יאמפיל - אוקראינה
ראה מדור 'מסכת חיים'

התמונה
באדיבות
אהלי
צדיקים

סיפור בחיים חיותו

על נכלאותיו בחיים חיותו, ועל ציונו הקדוש ש"כשעומדים על הציון הוא ממש כמו בחיים חיותו" (הרה"ק רבי אשר מסטאלין זי"ע א')

העבודה זרה שנמוגה ונעלמה לאור נרות החנוכה

את פגעי הדרכים המשתבשות ומתכסות בוץ וכפור שלגים ככל שמי החורף האירופאים ממניקים, יוצא שוב החסיד לדרך ארוכה, חולף על פני יערות ונהרות קפואים למחצה בואכה הדרך לקארלין.

הימים חולפים, חודש מרחשון כבר יצא, וכסלו חודש האורה נכנס אחריו במרוצה, ימי החנוכה המאירים קרבים והולכים ועימם גם החסיד הזקוק לישועה גדולה ברוחניות שמתקרב אל היעד הנספק.

שעה שרגליו של החסיד דורכות בבית מדרשו של הקרלינאי הקדוש, היא אחת משעות הכושר הנעלות בשנה. אותה שעה הסמוכה לעבודת הקודש בה העלה הצדיק הגדול את נרות החנוכה במנורה הטהורה, פניו היוקדות והלהטות הבהיקו בהודם ובקדושתם והשתקפו היטב בזהרורי אור הנרות המבהיקים בטהרתם. נרות השעווה אף הספיקו בחלקם להשחיר את פני הכותל הסמוך ולהותיר בו רשימה של מצוה לכל השנה - לשביעות רצונו הטהור של רבינו. באותם רגעים עילאיים עת עמד רבינו עם קהל עדת מרעיתו אל מול פני המנורה - קורא בקול רם - פסוק בפסוק, את ה"מזמורים לחנוכה" הנהוגים בחצר הקודש קארלין לקרותם בלילי חנוכה המאירים. מנסה החסיד לפלס את מקומו ולהצטופף בין החסידים שזכו להשתתף במעמד הנאדר בקודש.

ה- ו ד-ו ל-א-ו ל-ק-י ה-א-ו ל-ו-ק-י י-ם כ-י ל-ע-ו-ל-ם ח-ס-ד-ו-ו מתנגנת הנעימה ומשתאגת השאגה הקרלינאית מפיות החסידים הקוראים בהתרגשות את פסוקי הקאפיטלאך המיוחדים והמרוממים.

ובהגיע תור הפסוק "ויפרקנו מצרינו" להיאמר על ידי רבינו הקדוש, פונה הוא לפתע אל עבר החסיד הדואב והדואג, מכהו על כתיפו ושואלו: "האם מאמין אתה שהרבנו של עולם יכול לפרוק ולפדות ולהושיע כל אדם ממצרי וממהחשבות והקליפות המבלבלות אותו!?" תיכף ומיד הרגיש האיש כי משתנה הוא לטובה, וכי כל המחשבות הזרות והבלבולים סרו ממנו, כלו כלא היו, ואינם עוד להפריעו בעבודת השם. בכח האמונה של הקדוש מקארלין בה פדה את ישראל.

ע"פ ספח"ק דברי שלום לנכדו הרה"ק ר' שלום ברה"ק מקוידנוב זי"ע

המחשבות הזרות שהתגנבו למוחו, טרדו את מנוחתו ואיימו להכריעו... הוא לא הבין מהיכן זה מגיע אליו, מהיכן נחתו עליו אותן מחשבות פיגול. ככל שניסה לברוח מהן ולהסיח את דעתו מקיומן, הן רדפו אחריו בכל מקום, התגנבו אחריו מבעד לכל חרך צר, נכנסו בצעדים גסים והתיישבו על רעיניו מוחו. אם בתחילה הוא עוד ניסה ואף הצליח להרחיקן חלקית, אבל כעת כלו כל הקיצין - הגיע השלב שהאיש אינו מסוגל עוד לעמוד בו. מחשבות פסולות אלו אם היו חודרות רק מבעד לקירות בית מסחרו בשעה שעסוק הוא בענייני עולם הזה - גם אז לא ניתן להגדרן בגדר 'היה ניחא'... "לא ולא", כיון שמחשבות "עבודה זרה" רחיל המתנוצצות בליבו של יהודי חסיד וירא שמים 'אינן ניחא' בשום צורה ואופן. על אחת כמה וכמה כאשר לרוב היגון, ובמידה גדושה של חוצפה, הן ניסו להתגב דווקא בשעות התפילה ולימוד התורה - שעות בהן אמורות מחשבותיו להתרופף ולהתחלק אי שם בין עולמות האצילות והיצירה, מתוך עבודה ויגיעה במדרגות עליונות, התהפכו עליו לשעות בהן הוא ממלא את תפקיד השומר הקשוח שמנסה ללא הצלחה להרחיק את הזוהב הטרודני התורן שהגיע אליו בשליחות יצרו של אדם המתגבר עליו בכל יום, ומאיים להטביעו במחשבות משונות של עבודת אלילים רחמנא לשיזבן.

היהודי אינו יודע לשיית עצות בנפשו, הצרה החדשה שהתרגשה עליו גורמת לו למצוקה וסערת נפש איזומה, הן מטלטלות את רוחו וטרודות את נשמתו. המושג חיי שלווה רחוק ממנו והוא אף אינו מעזי לחלום עליו. רק יסור מעלי מר המעוות הזה ותהי נשמתו הטהורה לשלל לי. חושב הוא לעצמו.

הגם כי תחילת החורף אינו זמן מתאים לנסיעות וטלטולי דרכים, אבל מה יעשה היהודי, וכל אשר לו יתן בעד נפשו. בצר לו יוצא החסיד לדרך הארוכה אל מקום משכן רבו - חד מצדיקי ישראל. בארשת רחימאית משתתף עמו הצדיק בצערו הגדול, אבל בסיכומם של דברים נאנח הרבי ומפטר כלפיו "אני איני יכול להושיעך מצרתך, פנה נא אל איש האלוקים רבי שלמה מקארלין הוא יהיה בעורךך". ללא כל השתהות, ותוך תקווה להקדים

זרנו בחיים

מדור זכרון לצאצאי רבינו זי"ע

צאצאי המגיד ממעזריטש (ב)

בשבע עשר במדור זה אודות צאצאי הרה"ק רבי חיים ישראל מלודמיר חתן וכן טיפוחיו של רבינו הקדוש מקארלין זי"ע - ובן הרה"ק רבי אברהם המלאך ונכד המגיד הקדוש ממעזריטש זי"ע. פירטנו רק שנים מצאצאיו הנודעים. אלא שבקבות הדברים האירו כמה מהקוראים את עינינו, בדבר קיומו של ענף נוסף מצאצאיו של רבי ישראל חיים דגן.

אמנם עדיין אין בידינו את המפה המליאה והתמונה בכללותה, כדי שנוכל לפרט את כל השתלשלות והסתעפות ענף חשוב זה, ובניא בזה רק את עיקרי תמצית הדברים שהובאו לידיעתנו. ואדרבה, צאצאי השושלת ויודעי הדבר ובמיוחד מבני ענף חשוב זה, מחמנים בזאת לפנות אלינו על מנת להעשיר ולהרחיב את היריעה אודות ענף חשוב זה.

וכך כותב לנו אחד הנכבדים שבין קוראינו ומהמתעסקים בקודש בהקמת האוהל הקדוש בלודמיר לפני 20 שנה: הניג בזה להסב את תשומת לבכם לבן נוסף של הרה"ק ר' ישראל חיים זי"ע שממנו מסתעפת משפחת גולדנבוים מצפת, והוא אא"וו הרה"ק ר' אברהם שלמה גולדנבוים שנקרא ע"ש שני זקניו רבי אברהם המלאך ורבי שלמה קארלינער. הוא היה מקורב מאד אצל ש"י הרוזיניער, והיה חתנו של רבי שמואל רבי איכילס בנו של הרה"ק רבי ליעבר הגדול מבארדיטשוב. ר' אברהם שלמה תקע אהלו בוויניצא [כמ"ש הרה"ק מאפסא באגרות אוהב ישראל מכתב מא, וכנראה נפטר שם], ואחר פטירתו עלתה זוגי לארה"ק [כמבואר במכתב הרה"ק רא"י מסא"ג באגרות הרה"ק מרוזין ובניו מכתב נח].

בנם הוא רבי שלום מאיר גולדנבוים מצפת שהיה חתנו של הרה"ק ר' אליעזר זאב מבוטשעטש, [נזכר במכתב הרה"ק רא"י מסאדיגורא באגרות הרה"ק מרוזין ובניו ח"ג מכתב קפה, ובמכתב הרה"ק רד"מ מטשורטקוב שם מכתב רג].

בנם הוא רבי אברהם שלמה גולדנבוים [השני] ראב"ד בצפת ומח"ס "אשל אברהם" - חתנו של רבי יהודה ליב מקולומיא, יחוסו מובא בקובץ נחלת צבי גליון ב'. [גם היה לו אח בשם ר' פנחס דוב ונזכר במכתב הרה"ק רמ"ש מהוסיאטין באגרות הרה"ק מרוזין ובניו ח"ג מכתב רצ].

בנם הוא ר' חיים אהרן גולדנבוים מצפת חתן הצדיק ר' שמואל שולמן מצפת. [גם חמותו של החסיד הישישי ר' זאב אייזנבאך שהיה וואקסמאן היתה בת ר' שמואל שולמן הגי"ל].

בנם הוא ר' יוסף זבבי גולדנבוים. אחותו, היא זקנתי מרת נחמה חנה דבורה ספקטור אשת רבי דוד שלמה ספקטור בנו של החסיד המופלג ר' אברהם אלחנן ספקטור מחשובי חסידי ברסלב. (תשו"ח להרה"ק רבי צבי אליעזר קרויזאהר שליט"א).

לגבי רבי אברהם שלמה השני, כותב לנו צאצא נוסף, כי מלבד בנו רבי חיים אהרון, היה לו בן נוסף בשם: רבי ישראל זצ"ל שהיה דיין בצפת נלבי"ע יא אדר תרס"ב, שניהם נמנו על חסידי בית רוזין ולר' ישראל אף בת הצדקנית מרים יוכבד ע"ה. במקור נוסף אנו מוצאים גם שלרבי שלום מאיר (בן רא"ש ואבי רא"ש) היתה גם בת נוספת בשם שרה רחל שנישאה להרב החסיד רבי משה זאב נכד, מראשי ופארי סגל חבורת חסידי באיאן בצפת. (רבי משה זאב נולד בצפת, לאביו הרב החסיד רבי יחיאל דוב, בשנת תרס"ו, ונקרא על שם זקנו הרב הצדיק רבי משה זאב אירבאך מחמעלינק).

כאמור אלו פרטים חלקיים והיודע מזמן להעשירנו בכל חומר בנושא.

החיים בלודמיר

החיים בלודמיר בעבר ובהווה

המעטירה בארה"ב. בני הרה"ק ר' יצחק גוטליב שהוא רב דומ"צ בניו יודק. רבי יצחק ירש אותה מאביו, הרה"ק רבי מרדכי מסאמבור שהיה בן של רבי גדליה מסאמבור, חתנו של רבי אורי מסאמבור. רבי גדליה שלח את בנו רבי מרדכי ללמוד באירופה, שם קנה את תורתו בטרסיק, כקרוב משפחת הרבי וכנצר לבית טשערנביל. לימים היגר רבי מרדכי לארה"ב והקים חצר בברונקס. כאמור, המנורה נמצאת כיום ברשותם של בני רבי יצחק גוטליב, ועוברת מידי שנה לפי סדר בין בני המשפחה, הזוכים להדליק בה את נרות החנוכה.

מנורת הרב הקדוש

מנורה עתיקה זו היא של הרה"ק רבי שלמה מקארלין זי"ע. מלאה פיתוחים וחרוטים מעשה ידי אומן. צורתה ישרה ועל דופןה ניצבות שתי ציפרים שכנפיהן פרושות לצדדים. על גב הסגורה חרוט כתר ולצידו אריות, לצד צורות נוספות החרוטים בגוף המנורה. אחר הסתלקותו של רבנו עברה המנורה כירושה לבנו הרה"ק רבי משה מלודמיר. וממנו לבנו רבי שלמה מלודמיר שהיה חתנו של הרה"ק רבי אהרן מטשערנביל. המנורה שרדה בשלמותה, בהשגחה פרטית מיוחדת דור אחד דור וכיום מצויה ברשות משפחת גוטליב

רוצה לקבל את העלון במייל?

שלח הודעה ל-

A023011122@gmail.com

המעוניין לקחת חלק בהפצת העלון

מוזמן להתקשר

לקו לודמיר 02-30-111-22-111-22 שלווחה 8

הנדיב החפץ בעילום שמו

מעיר לונדון יצ"ו

לזכותו ולזכות משפחתו,

ושיצליח בכל מעשיו

לזכות עידן ישראל בן טרו אסתר

איריס בת סוליקה

וכל יוצאי חלציהם וכל הנלווים אליהם

להצלחתם, ברוב נחת ושלחה